

1 Korinterbrev kap 1-2

1. Forholdet mellom verdens visdom og korset/evangeliet (Les 1:17 - 2:5)

- Hvordan kan talekunst og visdom gjøre at korset mister sin kraft?
- Hva mener Gud om verdens visdom?
- Hvilke 3 grupperinger handler det om i v. 22-23? Hva er forskjellen på disse i forhold til evangeliet?
- Betyr v. 25 at det finnes dårskap i Gud?
- Hva er argumentet hans i v. 26?
- Hvorfor valgte Gud å frelse med korset?
- Hvorfor brukte Paulus med vilje ikke "fremragende talekunst eller visdom" (2:1)? Hvordan kom dette til syne?

Evangeliet var fullstendig tåpelig i verdens øyne fordi det var en uventet type visdom. Det var absurd å følge en kriminell, og Jesus måtte være en latterlig gud som ble drept på den mest æreløse måten som fantes. Det var et paradoks som det var vanskelig å forstå for grekerne. Og for jødene var en korsfestet Messias en selvmotsigelse.

Paulus synes det er merkelig at de er så opptatt av verdens visdom, når det de tror på egentlig er det stikk motsatte av visdom i verdens øyne. Det er en selvmotsigelse å rose seg av å være vis når man er kristen, fordi man ikke kan rose seg av noe annet enn Jesus uansett - og korsfestelsen er alt annet enn "visdom" slik verden ser det. Slik visdom har ingenting med frelse eller tro å gjøre.

- Føler du at det du tror på er latterlig i forhold til studiemiljøet? Er det deler av kristendommen du sliter med å tro på? På hvilke områder hadde det vært bra å fått hjelp eller undervisning?*

2. "En visdom for de modne" (Les 2:6-16)

- Hva tror du Paulus mener med sitatet fra Jes 64:3 i 2:9?
- Hvordan kan man få tak i denne visdommen?
- "Slik menneskene er i seg selv" (2:14) kan også oversettes "det naturlige mennesket" eller "alle mennesker med livspust". Dette gruppen settes opp som en kontrast mot "mennesket som har Ånden" i v. 15. Hva har dette å si når det gjelder denne "visdommen for de modne"?
- Sammenlign 2:16 med med Jes 40:13, hvor sitatet er hentet fra. Hva er parallellen til det å ha Kristi sinn? Hva betyr dette i sammenhengen det står i?

Evangeliet og muligheten til å bli frelst ved tro er et overraskende mysterium. Det er Guds Ånd som gir den sanne visdommen, og for å få Guds Ånd må man tro. Altså er det bare den som tror som kan forstå evangeliet fullt ut. Og da forstår vi evangeliet uten hjelp fra verdens visdom. Fordi vi som tror har Guds Ånd, kjenner vi Guds visdom og trenger derfor ingen filosofer eller andre til å veilede oss. Ingen kunne gi Gud råd i GT, så hva skal vi med verdslige råd når vi har Guds sinn?

Alle mennesker er "naturlige", men de som tror er i tillegg "åndelige" fordi de har Guds Ånd. De "naturlige" menneskene forstår ikke det som er overnaturlig. Dette kan man ikke forstå uten Guds Ånd, som gjør det mulig å kjenne Den overnaturlige. Hvordan kan da verdslig og "naturlig" visdom være til hjelp når det kommer til åndelige og overnaturlige ting?

- Hvis evangeliet ikke kan forklares for "vanlige" folk, på hvilken måte kan vi da snakke med andre om det vi tror på? Hvor mye skal vi argumentere? Når kaster vi "perler for svin"? Hvordan kan vi forklare dette for de uten Guds Ånd, hvis det trengs Guds Ånd for å forstå det?*
- Hva er forskjellen på å kjenne Gud gjennom troen og det å ha mye kunnskap om Gud?*